

1 Johannes 4: 13-20

In het laatste gedeelte van dit hoofdstuk herhaalt Johannes wat hij in het voorgaande ook al heeft betoogd. Hij noemt drie dingen waaraan je kunt herkennen dat je een kind van God bent.

Het eerste dat hij als bewijs aanvoert is het feit dat je de Heilige Geest hebt ontvangen. Ik merk dat veel mensen dat een beetje gek vinden om van zichzelf te zeggen, ook bij ons in de gemeente. Als je aan mensen vraagt of ze geloven in de Here Jezus als hun verlosser en zaligmaker dan zullen de meeste mensen dat met 'ja' beantwoorden. Maar vraag je aan iemand 'heb je de Heilige Geest ontvangen?' dan vinden ze dat lastig om daar zo maar vrijmoedig bevestigend op te antwoorden. En toch horen deze twee zaken bij elkaar. Want geloof in Christus is het tweede bewijs dat Johannes aandraagt als herkenningspunt van een gelovige. Johannes onderstreept het belang van het geloof dat Jezus de Heiland van de wereld is. Het argument dat hij daarbij aandraagt is dat hij Jezus heeft aanschouwd (14). Hij heeft het met zijn eigen ogen gezien. Hier herhaalt hij wat hij ook in het begin van zijn brief heeft gezegd. *Wij hebben gezien en getuigen en verkondigen u het eeuwige leven (1:2)* en iets verder *hetgeen wij gezien en gehoord hebben verkondigen wij ook u (1:3)*. Als Johannes het woord 'getuigen' gebruikt dan doet hij dat op een manier zoals wij dat wel kennen in de rechtbank. Een getuige legt een verklaring af van wat hij gezien of gehoord heeft. Nou, dat doet Johannes ook. Hij heeft het gezien, gehoord en getast. Jezus is door de Vader gezonden als Heiland – letterlijk Redder – van de wereld. En wie dat gelooft heeft de Heilige Geest ook werkelijk ontvangen. Niemand kan namelijk Jezus als Heer belijden zonder de Heilige Geest. Je geloof in Christus is het bewijs dat je de Geest ontvangen hebt. Het is namelijk de Geest die dat geloof in je hart heeft bewerkt. Geloven doe je namelijk niet uit jezelf, geloof is een geschenk van God.

Het derde waaraan een gelovige te herkennen is, is de liefde. De liefde wordt door de apostel Paulus een vrucht van de Geest genoemd (Gal. 5:22). Een vrucht groeit alleen als het in verbinding staat met een struik die met de wortels in de grond staat. Vanaf het moment dat je een vrucht afplukt begint het te sterven, zolang het verbonden is, is er leven. Zo zegt de Here Jezus ook dat wie in Hem blijft veel vrucht draagt (Joh. 15:5). Als wij door de Geest verbonden zijn aan de Here Jezus zal de vrucht van de liefde in ons leven gaan groeien. Liefde voor God en liefde voor de

naaste. Die twee dingen horen bij elkaar, dat kun je onmogelijk uit elkaar trekken. Jezus zegt zelf dat we God, die we niet kunnen zien, niet kunnen liefhebben als we onze naaste, die we wel zien, niet liefhebben. Onze liefde voor God wordt juist zichtbaar in de manier waarop we met onze naaste omgaan. Jezus zegt dat hetgeen we doen voor onze minste broeder aan Hem is gedaan. De hongerigen voeden, de armen kleden, de gevangenen bezoeken, dat doe je voor de Here Jezus. Johannes is heel stellig: wie niet liefheeft kent God niet, want God is liefde (8)! En laten we duidelijk zijn, die liefde komt niet van onszelf, die komt bij God vandaan. Het begon bij God. Hierin is de liefde, niet wij God liefgehad hebben, maar dat Hij ons heeft liefgehad en zijn Zoon gezonden heeft als een verzoening voor onze zonden. En die goddelijke liefde is door de Geest in onze harten uitgestort zegt Rom. 5:5.

Drie dingen dus: de Geest die in ons woont, de belijdenis dat Jezus onze Redder is en de liefde als vrucht van ons geloof zijn de kenmerken van een waar gelovige.

En voor een mens die dat gelooft en zo leeft is er niets te vrezen op de dag van het oordeel. Johannes schrijft dat we vrijmoedigheid mogen hebben op de dag van het oordeel. Toch zien we dat veel mensen deze vrijmoedigheid missen. De gedachte dat God een strenge God is en dat wij mensen zondig zijn, alleen maar geneigd tot kwaad, heeft, gecombineerd vaak met een strenge uitverkiezingsleer, gemaakt dat heel veel gelovigen hun leven lang leven in vrees voor het oordeel. Vaak horen gelovigen in de kerk dat Jezus terugkomt om te oordelen de levenden en de doden. Als dat het enige is dat je hoort dan is het logisch dat je niet verlangt naar het moment dat je Jezus zult ontmoeten. Maar Jezus is ook de Bruidegom die zijn bruid ontmoet. En voor die bruid is de ontmoeting met de Bruidegom een feest. We zijn van Hem en we horen bij Hem. Dat wordt ons heus niet op de valreep afgenomen. Johannes zegt nadrukkelijk dat er in de liefde geen vrees is. Die twee gaan niet samen. God wil niet dat we bang voor Hem zijn. Hij wil wel dat we Hem liefhebben en eerbied voor Hem hebben. We hebben net gezegd dat geloof in Christus door Gods Geest in ons hart is gewerkt en dat liefde voor God en de naaste dankzij diezelfde Geest als vruchten aan ons leven groeien. Het is Christus' werk in ons. En omdat Christus in ons woont is er niets te vrezen op de oordeelsdag. God kijkt niet naar jouw zondige ik, Hij kijkt naar Christus in jou. Toen Jezus stierf ben jij met Hem mee geoordeeld en toen Christus opstond ben jij met Hem mee opgestaan in een nieuw leven. We mogen zeker zijn dat we kinderen van God zijn omdat we bij de Here

Jezus horen. Als Christus voor ons is geoordeeld zullen wij niet nog een keer geoordeeld worden. God straft niet twee keer. Het is volbracht! Dat betekent ook dat het volbracht is voor jou!

Het evangelie is een Boodschap van bevrijding. Juist de wetenschap dat je vrij bent van veroordeling, maakt dat je als een vrij mens de wereld mag intrekken en aan wie het maar wil vertellen dat die bevrijding voor ieder mens beschikbaar is.

Er staat wel een waarschuwing in de tekst van vandaag. God verwacht wel dat er liefde is. Rondom kerkscheuringen over soms maar kleine leerverschillen is er in kerken heel liefdeloos met elkaar omgegaan. Hete hoofden, koude harten. Tussen gelovigen is vaak gediscussieerd over de vraag wat een ware kerk is. Meestal waren de herkenningspunten van theologische aard. Als de juiste leer maar wordt aangehangen.

Johannes benadrukt hier dat een waar christen niet zozeer herkenbaar is aan de 'juiste' theologie, maar aan de liefde die als vrucht van de Geest werkzaam is. En als gesproken wordt over verschillen van inzicht dan graag met koude hoofden en warme harten, zodat de liefde in de gemeente voelbaar en merkbaar is.

Dat lijkt me een goed gebedspunt. Dat er geestelijke groei mag zijn, groei in liefde, liefde voor onze Here Jezus en liefde voor elkaar.

AMEN